

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 As arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1-66 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 15

Bánffy legujabb stiklije.

Pécs, 1895. május 21.

Ugron Gábor a múlt héten, Apponyi Albert gróf még régebben interpellálták meg a miniszterelnököt a zavaros politikai helyzet felől s az egész nemzet feszült várakozással tekintett az adandó válasz elé: miféle elégtételt fog kapni az ország a miniszterelnöki tekintély megsértéséért, el lett, vagy el lesz-e küldve a tiltakozó jegyzék Rómába?

Bánffy báró sokáig gondolkodott a válaszon, végre elérkezettnek látta az időt a kíváncsiság kielégítésére; pénteken (szerencsétlen nap) táviratilag értesítette Szilágyit Bécsből, hogy az interpellációkra a hét hétfői ülésén fogja megadni a választ; a félhivatalos sajtó azzal hívta fel a közérdeklődést a szenzációs esemény iránt, hogy a szombati minisztertanács első sorban az interpellációkra hétfőn adandó válaszsza foglalkozott: mindenki el volt tehát készülve rá, hogy végre tiszta világításban fogja látni az utolsó válságnak sokféle zürzavaros részletét s ítéletet mondhat a magyar miniszterelnök diadalának nagysága felől.

S ime tegnap felemelkedik nemes Bánffy báró s a nagyfotosságu interpellációkra egyszerűen azzal válaszol, hogy a kormány sérelmet nem szenvedett s a kívánt választ megadták maguk az események.

Cseppet sem csudáljuk, hogy honatyáink ennek hallatára egy pillanatig azt hitték, valami cirkuszban vannak és óriási kacajban törtek ki a sikerült miniszterelnöki móka fölött. Pedig inkább sirniok kellett volna, mert mélyen lesújtó jelenség az, mikor az ország legfőbb méltóságát viselő ember a parlament színe előtt annyira lealacsonyítja ezt a méltóságot, hogy akár ügyefogyottságból, akár packázásból vásári komédiát csinál hivatalos állami ténykedéséből.

Avagy nem vásári komédia-e Bánffy lakonikus válasza, amikor mindenki, a kormánypárt tagjai és sajtója pedig első sorban elégtételért kiabáltak? Hát ha a kormány nem szenvedett sérelmet,

mire kellett az elégtétel, és mi akadályozta meg Bánffyban, hogy azonnal az interpellációk megtételekor fel ne keljen s ki ne jelentse, hogy elégtételre nincs szükség, mert a kormány nem szenvedett sérelmet?

Aztán melyek azok az események, a melyek az interpellációkra a választ már megadták; talán Kálnoky felmentése és Goluchowszky kinevezése? — Hogy ezt a személyi változást elégtételnek elfogadhatjuk, mindenekelőtt tudnunk kellene, vajjon a magyar kormány miféle befolyást játszott annak földelésében, mert a tisztán személyi változást a régi politikai irányzat fentartásával, sőt annak még inkább ellenünk való fordításával elégtételnek senki sem tekintheti.

Hisz maguk a kormány félhivatalos lapjai is így vélekedtek, a mikor folyton azt hangoztatták, hogy a magyar kormány tagjai tanakodnak Bécsben a közös miniszterekkel, miképpen legyen Bánffynak megadandó a magyar közvélemény által követelt elégtétel.

Nos hát megtalálták a módját: ráparancsoltak Bánffyra, hogy struccmadárként dugja fejét a homokba s jelentse ki, hogy ő sérelmet nem szenvedett, tehát elégtételre nincs is szüksége.

Az igaz, hogy az a mély megaláztatás, mely Bánffyban ebben a szomorú afférban lépten-nyomon érte, arra a magas közjogi méltóságra is árnyat vetett, melyet az ország kimondhatlan kárára visel, de ha ő saját személyére nézve sértést nem lát abban, hogy ország-világ előtt ügyetlennek, a hivatala körébe tartozó ügyek ellátásában járatlannak kiáltják ki félhivatalosan, az az ő dolga.

Van azonban a dolognak egy másik oldala is, mely már tisztán az ország és nem a Bánffy báró ügye, s ez az, hogy megtörténjék a lépés, mely az ország belügyeinek minden külbeavatkozás elleni megóvására szükséges, és a mely az egész összeütközésre alkalmul szolgált.

Ha igaz az, hogy a pápa követe Magyarországon belügyeibe oly módon beavatkozott, mint azt Bánffy a Terényi-féle interpellációra adott válaszában feltüntette, akkor a magyar kormánynak addig nem szabad letenni a fegyvert kezéből, míg

az országnak ez a sérelme orvosolva nincs. Ide esik a kérdés sulypontja s éppen erre nézve nem felel meg Bánffy válasza a valóságnak, mert erre a kérdésre az események egyáltalán nem adták meg a kielégítő választ, a tiltakozó jegyzék nem ment el Rómába s az előzményekből következtetve nem is fog elmenni.

A magyar kormány tehát nem érte el célját, s így vereséggel vonul vissza a harctérről, a külügyminiszteriumban történt minden személycseré dacára. Minden más kormány az ily vereség után tudná levonni a konzekvenciákat, de a Bánffy-kabinet letagadja, hogy a verés fáj és marad, beigazolva ezzel is a régi igazságot, hogy minél kevésbé termett valaki egy helyre, annál görcsösebben ragaszkodik hozzá, mert tudja, hogy másodsor nem kerül többé oda.

A magyar kormánynak a törvény befolyást biztosít a külügyek vezetésére és Bánffy tegnap büszkén hangoztatta, s a maga részéről érvényesítette ezt a befolyását. Annál rosszabb, ha ennek a küzdelembe vitt befolyásnak annyi ereje nem volt, hogy a kormány által kívánt diplomáciai lépés megtéssék.

Vagy talán azért szenvedett hajótörést a kormány akciója, mert Bánffy nem mondott igazat, a mikor a nunciust belügyeinkbe való avatkozással vádolta? — Meglehet, de ha a dolog így állna, akkor alulról kellene buknia az oly kormányelnöknek, ki privát passzióból valótlanságokkal zavarja fel az ország békéjét.

Csak hogy parlamenti bukáshoz parlament kell és nem privát érdekszövetség, mely még a tegnapi Bánffy-féle választ is tudomásul veszi, csak hogy a hatalom birtokában megmaradhasson.

*** Az egyházpolitika.** A két hátralékos egyházpolitikai törvényjavaslat további sorsára vonatkozólag a minisztertanács tegnap meghozta határozatait. E határozatok tartalma iránt egyrészt a következőket közlik velünk: A recepcióról szóló javaslatot a kormány jelen alakjában, tehát az átterésére vonatkozó, határozatot a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslatba helyettesíti át.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Angyalomnak.

Husz év előtt, tél havában,
 Egy kis háznak ablakában
 Rózsabokor illatozott,
 És egy kinyílt rózsát hozott.

A felkelő nap sugára
 Csókot nyomott legott rája:
 Kitérta a rózsza kelyhet,
 Mely pólyakép sirni kezdett.

Mi az, mi az? Siró rózsát...
 Ki hallott már ilyen csodát?
 Hogyha hallott, vagy nem hallott,
 A rózsátó lányt ringatott.

Rózsza kelyh volt édes anyja,
 A napsugár édes atyja;
 Belőle lett nyíló virág,
 Kit imád az egész világ.

Engedd, hogy én imádjalak,
 Engedd, hogy én csókoljalak;
 Hisz a lelkem is susogja:
 Te vagy szívem menyasszonya.

Jánosházy Zsigmond.

Zengő.

Monda.

Ismeritek ugy-e a Zengő hatalmas ormát, melyről ellát a szem egészen a csendesen folyó Duna partjáig s le a rakoncátlan Dráva sík vidékére. Ha tiszta verőfényes napon széttekintünk a Zengő tetejéről, egy gyönyörű tündérrája tárul szemünk elé, melyben a falvak fehér házai kellemesen tarkállanak a mezőség végtelennél látszó zöld síkján.

Hajdan, ezelőtt 1000 esztendővel, a békés virágzó falvaknak híre sem volt, de Zengő akkor is, mint egy fejedelem tekintett le a körülötte elterülő síkságra s kisebb ormokra. Nagy jelentősége volt akkor e hegységnek az itt lakozó nép előtt. Néha ezer és ezer ember fordította feléje vágyó tekintetét, mint ha Isten áldását várná a hegy tetejéről alászállani.

Tarcsal vezér s népe lakott akkor ezen a tájon. A föld még szűz volt az eke vasától, nem hasogatta fel kebelét a szántóvető izzadó kerges tenyerével. Fáját nem vágta oly sürűen az éles fejsze s nem volt úgy összetúrva, forgatva, mint most.

A Dráva és Duna által képezett sikon buja fű zöldült, hol bő táplálékot talált magának a békés nyáj épügy, mint a harcok tüzes paripája. A százas uttalan őserdők hatalmas fáit árnyékot adtak a legelésző nyáj pásztorának s a letelepült nép sátrai fölé, új természetes zöld sátrort borítottak.

Az erdő titokzatos mélyében ott tanyázott a sebeslábú szarvas; s az erős agyaru vaddisznó a kuszó növények labirintusában ütötte fel félelmetes vackát.

A rét, az erdő volt e népnek mindene. A rét nevelte fel számára a nyereg alá való paripát, melyen

hódító hadjáratra indultak a harcosok. A rét táplálta a bőven tejelő barmot s a juhnyáját, melynek irhájából kőszőnyűt készítettek az asszonyok.

Az erdő adott menedéket, ha ellenség ütött a nyájörökön, ez szolgáltatta az enyhe árnyat, a tüzelőfát, a sátorok karóit s a busogány erős nyelét.

Még isteneinek oltárait is a réteken, erdőkben helyezte el. Ott állott az áldozó oltár, a bereknek lombsátorában.

Ott alkotta meg az ember az Isten templomát a fenséges szabad természetben. A berek csendes mélyébe rejtett oltár előtt járta el dicsőítő táncát a búbajos; ott hangozott el a szűzek szent dala az egek hatalmas urához, s ilyenkor a visihűvelvények is kidugdák göndör selyem hajtól árnyékolt szőke fejüket a visililiom széles levelei alól, hogy hallgassák a dalt. Vagy beleültek a tavirózsza szétnyílt kelyhébe s ott himbálták magokat a dalnak rytmikus hangjaira.

Ide jött áldozni a vezér, ha csatába készült. Itt kérte ki Isten segedelmét a szűz násszéjének előestéjén. Ide tért meghalni az aggastyán egy dicsőséggel keresztülküzdött hosszú élet után.

Itt tartották meg pogány őseink vallási szent ünnepeiket, vagy itt ültek áldozati tort az elesett dalia teteme fölött.

Fenségesen szép ünnepek voltak ezek. Ilyenkor messze elhangzott a kürtnek mélán búsongó szava, a harcosok gyászéneke s az asszonyok jajveszéklései.

A pásztor letette furulyáját s elmerengett a távoli hangokon, melyek a szív mélyébe hatottak. Szempilláiról egy-egy könnyecsett törött le durva tenyerével. Tudta, hogy egy hőssel kevesebb fia van a hazának.

Itt a Zengő lejtőin tartotta meg a nép évenkénti a tűzoltás és új tűzgyújtás ünnepét is.

Ha tehát, ami kétségtelen, a képviselőház magáéva teszi a recepcionális javaslatot mostani alakjában, az nem megy többé vissza a főrendiházhoz. Csupán egyetlen egy, a vallás szabad gyakorlatáról szóló javaslat fog a jelzett értelemben a főrendekhez visszakerülni, kik azt ismét szakbizottsághoz utasítják. Ez a bizottság már a napokban tárgyalás alá veszi a javaslatot, melyet azonban a főrendiház plénuma csak az őszi ülészakban fog tárgyalni. A recepcionális javaslatot azonban időközben nem terjesztik a korona elé szentesítés végett, hanem pihenetik mindaddig, míg a főrendek a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslatot a képviselőház új asóvágésének megfelelően el nem fogadják. Kormánykörökben biztosra vesszük, hogy a főrendek ősszel az utolsó javaslatot elfogadják. A két hátralekos törvényjavaslat tehát csak a jövő ülészakban és együttesen fog szentesítésre a koronához fölterjesztetni.

* **A szesz-adó.** A magyar és osztrák kormány között a szesz adó tárgyában folyt tárgyalások új stádiumba léptek. Az osztrák pénzügyminiszter ugyanis legutóbb a magyar kormányhoz jegyzéket intézett, amelyben csatlakozását fejezi ki a magyar kormány abbéli álláspontjához, hogy az italmérségi adó helyett a szesz-adót 15 forinttal fölemeljék. Az erre vonatkozó javaslatokat a két kormány ősszel fogja az országgyűlés elé terjesztetni.

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 21.

— **(A vérpad ünnepe.)** Az örökkévalóságban, az idők végtelenében száz év egy röpke pillanat, de egy nemzet életében korszakot alkotó. Száz évvel ezelőtt sujtá le a hóhér pallosa a budai vérmézón a magyar szabadság hitvallóinak fejét. Martinovics apátot és társait mily sokan előzték meg és mily sokan követték azon a Golgothán, mely a zsarnokság elleni küzdelmünkben legjobbainkat a nemzet vértanúivá avatta. Folyó hó 26-án a főváros polgársága és az egyetemi ifjuság megünnepli Martinovics és társai kivégzésének századik évfordulóját. Így mutatván meg, hogy tiszteli és becsüli emlékét azoknak, kiknek vére e honért omlott. Sok nemes vér áztatta ezt a földet, melyet hazánknak nevezünk, melyben a szabadság szép fája azóta a legszebb lombokat termi meg számunkra, a hálás utódok számára. Rebegjünk áldást a nemesekre. Nyiljanak meg a templomok ajtai és adjuk meg száz év múlva a végtiszteletet azoknak, a kiktől megtagadta ezt a zsarnokság akkor, midőn a szabadságról haltanak.

— **(Esküvő.)** Folyó hó 22-én, szerdán délután 5 órakor vezet i oltárhoz a székesegyházban Nick Alajos dr., a pécsi fiatalabb ügyvédi gárda közkezdveltségű tagja öz v. Krauze Ignácné leányát. I r m á t.

— **(A „Pécsi Dalárda“ majálisa.)** Még egy nap, s szokatlanul vig lesz „Abbazia.“ A mindig fáradhatatlan „Pécsi Dalárda“ az idén is megmutatta találekonyaságát, rendez egy olyan mulatságot, mi mondhatni párját ritkítja. Felkeresi a regényes Scholtz

A szép május hónapban, — mikor a természet egész pompájában tárja ki kebelét az emberek előtt — a fő táltos kitűzte a napot, melyen mindenkinek el kellett oltania házában a tüzet s a megmaradt zsaratnokot pedig a Zengő alatti síkon halmozták fel.

Egész hatalmas garmada emelkedett az összehordott izzó parászból, mely lassanként elvesztette haragos vörös színet, lilaszintűvé vált s mindig öszszébb-összebb omolva, utoljára már csak a hamu maradt meg az egész törzs tüzeiből. Majd a hamu is kihűlt, hideg lett. Ekkor aztán a táltos az előtte fekvő hamuból felmarkolt egy csomot s azt a négy égtáj felé szórva, varázsa szavakkal mormogott melléje s kérte a hatalmas istent, hogy a mint elenyészett s hamuvá vált a tűz, úgy pusztuljanak el s váljanak földde e nép ellenségei is. És a mily hatalmas erővel gyuladand fel az új tűz, oly hatalmas és erős legyen e nép s ne vethessen hatalma elé gátat semmi sem.

Mire a tűz elhamvadt a nap is lecsuszott már a nyugati égbolton s a hold jött elő csillag apródjával, hogy örködjék a Napisten népe fölött. A szüzek, leányok és ifjak egyaránt körülállták a már hamuvá vált zsaratnokot s egész éjjel hangzott a szent éneknek csengése ajkairól.

Reggel, mikor a rózsaujjú hajnal pirkadni kezdett, a táltos az új tűz élesztésének munkájához látott. Két hatalmas tölgyfa rudat — mint az állhatatosság és erő jelképét — egymáson keresztbefektetve melléje parancsolta a Gyulákat, kik addig dörzsozték a két keményfadarabot, mignem az lángra lobbant. A nép szóltanul, szent áhitattal eltelve nézte a munkát. Mindenkinek ajakán mely csend honolt s még a szív dobbanása is meghallatszott.

Mikor astán lángot vetett a fa, felhangzott a szünni nem akaró örömkialtás, melynek zajától órákig visszhangzottak a közeli ormok.

féle Abbaziát, s ott fogja elénekeln szebbnél szebb dalait, hogy a dal gyönyörétől áthatva, a kényelmesen berendezett kolosszális pavillonban táncra keredjék a fiatalok. Az előkészületek megtörténtek, — fel Abbásiába!

— **(A vöröskereszt egyesület)** pécsi fiókja vasárnap tartotta közgyűlését a belvárosi népiskola nagy termében a tagok tömeges részvétele mellett. A számvizsgáló bizottság jelentésének tudomásul vétele után a választmány megújítása következett. Valamennyi állás a régiekkel tölthetett be. A költségvetés megállapítása után elhatározták, hogy a főispánt levélben megkeresik a végből, hogy a pécsi körzethez tartozó fiókokat nagyobb érdeklődésre szólítsa föl, mert egynek a kivételével a többi fiók a számadásokat mindaddig nem küldték be. Ajánljuk e jótékony irányú egyesületet a nagyközönség partolásába, csekély 1 frt évi tagsági díj mellett hozzájárulhat mindenki az egyesület nemes hivatásának gyakorlásához.

— **(Hymen.)** Pasitzky József gyógyszerész eljegyezte Mihálovits György, a „Vadember“ szálloda tulajdonos leányát Mariskát.

— **(Keresztjáró napok.)** Tegnap vették kezdetüket az egyházi funkciók közé tartozó keresztjáró napok. Mint minden évben, első nap a ferencrendiek templomába, második nap az irgalmasok s harmadnap az Ágostontemplomba megy a körmenet. A hívők ezrei közé az összes helyi iskolák növendékei is csatlakoznak tanáraik kíséretében.

— **(Építkezési engedélyek.)** Pécs város tanácsa mai üléséből a következő építkezési engedélyeket adta ki: Schönherr Mihálynak a „Nádor“ szállodában mosókonyina építésére, Klein Dávidnak kigyó-utca 2. sz. utcai emeletes toldalék épületre, Novákovics Mihálynak mezőszél utcában földsz. lakóházra, Papp Istvánnak Kossuth Lajos-utca 27. sz. emeletes lakóházra, Aubrecht Józsefnek a Cassian-telepen lakóházra, Horváth Istvánnak Atilla-utca 3. sz. fészerre, Stivi Jánosnak György utca 13. sz. lakóházra, Radics Lőrincnek Majláth utca 34. sz. kádarműhelyre, Hirschler Imrénének szigeti-országot 30. sz. toldalék épületre, Mittinger Annának Kis-Flórián-utca 15. lakóházra, Zelms Györgynek az üszöghi-uton iroda és lakóház építésére.

— **(Vasut bejárás.)** Tegnap ment végbe a szentlőrinc-nasici helyiérdekű vasut Baranya-Sellyéig kiépült szakaszának műtan rendőri bejárása és egyuttal a közforgalomnak való átadása. A vármegye képviselőjében Koszits Kamill főjegyző, Nagy Jenő tiszti főügyész, Ország Lajos bizottsági tag és Kovácsffy Kálmán főmérnök, a pécsi kereskedelem és iparkamara képviselőjében Schapring Gusztáv és Hoffmann Lajos, továbbá az építési vállalkozók meghívására Sávell Kálmán törvényszéki elnök, Szily László alispán, Szeifritz István kanonok, Opris Péter posta és távirida-igazgató, Ágh Timót dr. gimn. tanár jelentek meg Szent Lőrincen, ahol a bejárás bizottság tagjai Jeszenszky Ferenc a kerület orsz. képviselője, Polgár Jenő főszolgabíró és Krassnay Mihály szolgabíró fogadták a Pécsről érkező vendégeket! A kereskedelem miniszterium képviselője

Ilyenkor a kürtös, ki a Zengő tetejéről nézte az egész szent cselekedetet, mikor meglátta az életre kelő lángot: belefújt kürtjébe, mely elhangzott a hegyről, messze végtelenségbe, egész addig, meddig a szem ellátott. Hadd tudja meg Hadur népe, hogy felgyuladt az új tűz az Isten véghetetlen és soha nem változó jóságának jele. Hadd jöjjenek el a messze pásztorok és nyájörök fizekaikkal, hogy telemerítsék azt az új tűz áldásos zsaratnokaiból.

Eljött a kürt szóra az egész nép, öreg-ifju, távolból és közelből egyaránt. Ujra lobogott a házi tüzhelyen az életadó láng, mely megpuhítja és élvezhetővé teszi a barom husát s meleget át a tél fagyasztó szelében.

Az új tűz gyújtás után napokig szólott az örömdal mindenfelé. A vigalom járta mindenütt. Lakomat, pazar vendégséget ült a legszegényebb is s hálát adott istenének, hogy ujra érezte jóságát népével, megadván neki az új tüzet.

Az új tűz gyújtás ünnepe volt a nép legboldogabb s legszentebb napja. Boldog volt az az anya, ki ilyenkor hozta világra magzatát, mert tudta, hitte, hogy egész életén át szerencsés lesz az. Boldog volt az az agg harcos, ki ilyenkor hunyta le örökre szemét, mert egyenesen a nap mezejére jutott az. Örült az a szűz, kit e napon választott magának az ifju, mert áldás volt azok frigyén.

Szép, fényes idő volt ez, kár hogy örökre elmulott.

Az új tűzgyújtás szép ünnepe feledésbe ment. A nép elfelejtette őseinek vallását. Az idő elpusztította a régi Isten oltárát s az ember ujat alkotott helyébe.

A hegy azonban, melyről hajdan az örömet hirdető kürtös zengett alá, maig is áll s maig is „Zengő“ hegyének nevezik azt.

Bartha Kálmán.

tében Tolnay Kornél felügyelő vett részt a bejárásban. Gyönyörű verőfényes időben d. e. 10 órakor indult ki a hat kocsiállós álló vonat. Az egyes állomásokon mindentűd üdvözölték az első vonatot. Baranya-Sellyén, a végállomáson pedig valóságos ünnepség volt. Szűts Károly, körjegyző üdvözölte lelkes beszédben az érkezőket. Délután 2 órakor az ottani kaszinóval kapcsolatos Weigl-féle vendéglőben bankett volt, mely d. u. 6 óráig tartott, midőn a társaság nagyrésze visszaindult Pécsre. Magától értetődik, hogy az elhangzott tósztoknak se szeri, se száma.

— **(Adakozás.)** A havi hegyen emelendő kőkeresztre ujabban adakoztak: Miltényi Miklósné 2 frtot, Kindl József 3 frtot, Böbel Stefike 1 frtot.

— **(Jegyzői vizsgálat.)** Lapunk tegnapi számában közöltük a jegyzői vizga írásbeli részének eredményét, ma csak annyit csatolunk ahhoz, hogy a tegnapi vizsgázók a szóbeli vizsgálatot szintén sikeresen állották ki. Fortwangler és Gaál egyhangulag, míg Kapitány és Vörös szótöbbséggel tették le a jegyzői vizsgát.

— **(Adó iránti megintés.)** Pécs város tanácsa felhívja Pécs sz. kir. város lakosait, miszerint most már a f. évi 1. és 2. negyedre eső, valamint a mult évről netán még hátralékban maradt mindennemű állami és városi, ugy utadót, nemkülönböztetve mindennemű közvetlen illeték és bélyeg-csonkításai hátralékokat a városi pénztárnál annyival is inkább befizessék, minthogy ellenkező esetben azok a legszigorubb kényszereszközök felhasználásával fognak behajtatni. Ez intés minden izében megszívlelendő.

— **(Megdöböntő hír.)** Oberczeller Antal kaposvári birtokos e hó 18-án este 8—9 óra között 2 gyermekét, valószínűleg önkivületi állapotban forgó pisztolylyal agyonlötöte. Magát is agyon akarta löni, de ebben a szobába rohanók megakadályozták.

— **(A statisztikai kimutatások hitelessége.)** Véletlenül a kezembe került — írja levelezőnk — Szajk közönség óvodaköteles gyermekeinek összeirásai kimutatása, melyből hiteles adatok alapján az tűnik ki, hogy a 3—5 éves gyermekek közül egyetlenegy sem szorul külön gondozásra, mert valamennyien állandó gondozásban és felügyeletben részesülnek otthon. Ezen kimutatás alapján tehát csak boldognak nevezhető ezen közönség, melynek szülei oly kedvező állapotban vannak, hogy gyermekeikről kellően gondoskodnak. Mert a szülői gondoskodás mégis csak mindenkinek felett van. Nem az tehát a baj, hogy a statisztikai kimutatások szerint óvodára nincs szükség, hanem, hogy ezen kimutatások csak gondolom formán készítettnek s mindent, csak nem a való állapotot tüntetik fel. Az egész dolog kétségkívül azon fordul meg, hogy mit értünk „kellő gondozás“ alatt. Kellő gondozásnak csak azt lehet tekinteni — mint ezt az összeirást szabályozó utasítás mondja, — ha a gyermek mindennap legalább a szülők egyikének, vagy más megbízható felnőtt családtag folytonos felügyelete alatt van. Szajkon 57, a szomszédos Versenden (ahol még cifrább állapotok vannak) 114 3—5 éves gyermek van, kik közül, nem mondjuk legnagyobb, de nagy részök kellő felügyelet alatt nincsen; ez már csak abból is következik, hogy a szülők tavasztól késő őszig mezei munkával lévén elfoglalva, apró gyermekeiket vagy magukra hagyják, vagy a legjobb esetben iskolaköteles testvéreik gondozására bízzák, a mit az utasítás határozottan tilt. Ugy tudjuk, hogy a statisztikai kimutatások az igazsággal megfelelő állapot feltüntetésére szolgáljanak, és ne annak leplezésére. Mindenben, de különösen a jelen esetben, mely oly fontos ügy, mint a milyen a kisdövényás ügye, mely szoros összefüggésben van a gyermekek vallás-erkölcsi neveltetésével s a magyarosodással, helyén valónak tartjuk a tényleges állapot legtelkiismeretesebb feltüntetését.

— **(Előmunkálati engedély meghosszabbítása.)** A kereskedelemügyi magy. kir. miniszter Vojnits István főispánnak, a magyar kir. államvasutak Baja állomásától, a Duna áthidalásával, a m. kir. államvasutak Báltaszék állomásáig vezető helyi érdekű vasutvonalra megadott és mult évi április hó 15-én meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét, a lejáratától számítandó egy további évre meghosszabbította.

— **(A regölyi pénzhamisító banda)** bűnyűjében, melyet a budapesti kir. törvényszék több napon át tárgyal, tegnapi hirdették ki az ítéletet. A 25 vádlott közül Torma Farkas, Antal János, Simon Pál, Domonkos István, Kovács István, 6—6 évi, Mundt János 5 $\frac{1}{2}$ évi és Göllöncsér János 5 évi fegyházat, továbbá Antal Péter 6 évi, Kohn Salamon, 5 évi, Gattai József 1 $\frac{1}{2}$ évi és Weigl Konrad 1 évi börtönt kaptak. Bauer Lajos és József, a kiket Györy Lipót dr. védett, továbbá Farkas József, Domján Pált, Baján Józsefet és Siposs Györgyöt felmentették az ellenük emelt vád alól és végül a többi 7 vádlottat pénzhamisításra való szövetkezés miatt 8—8 napi fogházra ítélték. A vádlottak, vala mint a kir. ügyész fellebbeztek.

— **(Juniális.)** A pécsi kath. legény egyesület ifjúsága f. évi június hó 9-én az üszöghi erdőben juniális rendez. Belépti díj: tagoknak 30 kr. nem-tagoknak 40 kr. Kezdeté d. u. 3 órakor. Kedvesítőlen idő esetén a mulatság 8 nappal később tartatik meg.

— **(Diagnózis.)** A falusi doktor, miután megvizsgálta a beteget a szakértelemmel csóválta a fejét, megírja a recipét. A halállal vívódó asszony férje kikíséri a doktort a kocsijárához és könyves szemmel kérdezi:

— Ugy-e, édes doktor uram, belehal az asszony? Nem bírja ki azokat a roppant fájdalmakat.
— Na tudja mit, — mondja fontoskodva Asszony uram tudós tanítványa, — ha kibírja, — nem hal bele.

— **(Nevét változtató állomás.)** A m. kir. Államvasutak Zákány-dombóvári vonalán Báté és Kaposvár állomások között fekvő Taszár megállóhely nevét a kereskedelemügyi m. kir. miniszter „Homok-Taszár“-ra változtatta.

— **(Félti az erényét.)** Szikszai Zsuzsa isten különös kegyelméből már megette a kenyere javát, mert a negyvenen jóval túl vagyonság megakadt ember, kinek a bájaival imponált. Sárközi Pál uram nagyon ráéhezett a Zsuzsi csókjaira és addig kerülgette a szívének oltárképét, míg ez egy dorongot fogott s olyan alaposan eldöngötte Pál komát, hogy ez tíz napokig nyögött a szalmazsákon. A kir. tábla két napi fogházra méltatta az erényes Zsuzsannát.

— **(Kitalálta.)** Az éj sötét homályában egy alak botorkál a fal mellett és hangosan gondolkodik:
— Már hogy én részeg volnék, az nem lehet; hanem bizonyosan a föld forog a költőnél valamicskével gyorsabban. No de nem haj, csak a Bedőg jussak el valahogy!...

— **(Pályázat.)** A mohácsi kir. járásbírósnál segételek-könyvezetők állás van üresedésben, pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be.

— **(Baloset.)** Kővágó-Szöllősen Nebecz József fiatal gazda majdnem áldozata lett vigyázatlanságának. Ugyanis kocsiság közben kiesett kocsijának az első balkereke, mire a szerencsétlen a lovak közé esett. A lovak megbokrosodva, tovább vonták a kocsit s a pusztá tengely baltérdét összetört. Rögtön orvost hívtak, kinek tanácsára ma már a pécsi kórházban várja sikeres felgyógyulását.

— **(Az anyósát gyászolja.)** Köpeczy urnak a napokban hantoltak el drága s örökké „felejtethetlen“ anyósát. Köpeczy ur tehát tetőtől talpig gyászolt. Tegnap este azonban egy ivásznál kiránduláson résztvevő ur társaság közé került, ahol éjfélig elpityizált. Kótyagosan hazakerülve imigy korholja a felesége:

— Nem szégyenled magadat, csak tegnap előtt halt meg a mama s te ahelyett, hogy gyászolnád, hát lumpolsz?!

— Vigasztalódjál aranyom, — dödög Köpeczy ur, — én egy percig se feledkeztem el a megboldogultat gyászolni, mert egész éjjel fekete sörrel ittam.

— **(Gátszakadás és árvíz.)** Május 17-ike és 18-ika közti éjjelen a Száva a Zágrábtól délre fekvő Velcevár község közelében áttörte a gátat és elöntött 50.000 hold bevetett területet, elpusztítva az összes vetéseket. A lakosság nyomora igen nagy, minthogy a takarmány már elfogyott, a legelők viz alatt állnak és a lakosságnak nincs kenyere. A kormány intézkedett, hogy a szakadás minél előbb betöméssek.

— **(Tanító árvák figyelmébe.)** A debreceni és kolozsvári fiú és leány árvaházakba ez évben tömegesebb felvételek lesznek. Felvétetnek teljesen szülőtlenné árvák, ilyenek nem léteben tanító özvegyeknek árvái, a kik teljesen vagyontalanok. Részletesebb értesítés a városi árvaszéknél szerezhető.

— **(Szép az élet.)** Kócos Ábris mezitlábos és foglalkozás nélküli honfitársunkat, mivel a bevett két deci törkölica árát nem tudta kiizzadni: kilöki a putikból. Ábris egy cseppet se veszi zokon a kiakolbolitást, sőt mosolyogva imigy monologizál:
— Istenem, teremő Atyám, de szép is az élet!...

— **(Kiszörkesztés.)** Ditsértessék jónapot kívánok kiszörkesztő uraknak! Mommög jász pécsi figyelő urnakis mondok jász Bunkó komának jász Furko komája monta hohát tsűfű álunk mer há jász Állok yjjj uramat aszondik hohát jeza fejés Bánfi kiszörkesztöte jász külön gyéri székbu no mondok emmá sok men ká Állok ijji uram szokta jász kiszörkesztést jász magyar országba tömnyi jász miniszterök között halem há ecező mögesött jász borzasztó bukti osztég jász Bunkó komám jász kívánta jász zaptjátú hohát ú budát nem akar visenyi halom subát osztég a zaptya vöttis subát jász vásárba osztég mikó haza hozta hát uramfija jász birka bunda vót mint jász másik hu hu hu hűűű ögyik ippestig ujjan mind jász másik aszondi mámmost osztég jász tóséd ur uggondúta hohát rőndöt köő tömnyi ehhita magáhó jász romonyáliai kiejtöt osztég aszonta nékije hohát

telögyé jász külön gyéri misztör osztég nékőd jász magyarok szótfogannak jász déligázolóba mer há jász te neved nem Állok ijji halom Gú z s o n l ó g a z - k y azután osztég jász romonyai papát — — dehogyis jászát halom jász romonyai levelet lögyék az leg hátúó szobának jász leghátúó láddjának jász leghátúó fiókgyába osztég aszondi hohát lögyék szent jász békös ék mer há jász Agg lejárdi ur ugy akari osztég ú ugy akari hohát ahun vagyons ott maragygyék mer há lyól éri magát osztég aszondi te lögyél jász magyaroknájis jász valódi Gú z s o n l ó g e s k y mind-öröké Am mönyj osztég énis hasonylyókat kíványok nékije mindöröké Am mönyj mondok osztég lyó egésségöt tüztölök jász kiszörkesztő ur nak boldog fölvreradást tüztölöm ja zothunvalókat hasonylyókat kíványok Kölyt levelem Gomba Gábócán 1000 800 90 5 IIII/20. G o m b a G á b o r u l y s z ö r k e s t ő u r .

Ittvan az címöröm üzentősse mögy jász kiszörkesztő ur hohát szabad e néküm mikó rájérök ja zujságba írny??

— **(Aszfaltozzák a Széchenyi teret.)** A ma tartott városi tanács ülésen elhatározta a bizottság, hogy legközelebb megkezdetik a Széchenyi-teret és Percel utca aszfaltozását. Végre csak mégis szép lesz Pécs városa, a főbb utcákat és tereket aszfalt burkolat fűdi. Mint értesülünk, ez újabb munkálatokat szintén Lauber Rezső vállalkozó nyerte el.

— **(Halálozás.)** V e s e y Rezsóné szül. Seydel Anna, kir. törvényszéki bíró özvegye f. évi május hó 20-án d. e. 10 órakor élete 70. évében hosszas szenvedés után megszűnt élni. A boldogultnak hült tetemei f. hó 22-én d. u. 4 órakor fognak a Gábor utcai 2. számú házból a budai külvárosi temetőbe örök nyugalomra tetetni. — Özv. dűrnhöfi M a g e r l e Gusztávné föld- és kőszénbánya-birtokosnő Wajdits Alajos dr. pécsi jogtanár anyósa, f. évi május hó 18-án reggeli 4 órakor hosszas szenvedés után megszűnt élni. Hült tetemeit f. hó 19-én tették örök nyugalma helyére a Zala Dobronakban levő családi sírboltba. — Özv. D r a s k o v i t s Károlyné szül. Kozári Juditta f. évi május hó 21-én élte 75 ik évében meghalt. Tetemeit f. hó 22-én d. u. 4 órakor fogják az Iskola-utca 3. számú házból a budai külvárosi sírkertben örök nyugalma helyére elhelyezni.

— **(Elillant.)** Kővágó-Szöllősen történt, hogy K. J. jómódú gazda 570 frtjával saját veje hétfőn virradóra tovább állott. Valószínű, illuminált állapotban követte el tettét. Különben a csendőrség által köröztek.

— **(Iskolamulasztások.)** A versendi iskolamulasztási kimutatásban a következő tanulságos adatokat találjuk. F. é. március hó 1-je óta május hó 15-ig az I. II. oszt. 102 növendéke mulasztott összesen 4359 félnapot, ebből igazolt 421, nem igazolt mulasztás: 3938. A III.—VI. osztály 103 növendéke mulasztott összesen 3051 félnapot, ebből igazolt 984, nem igazolt mulasztás: 2067. Az ismétlő osztály 22 fiúnövendéke 169 nem igazolt mulasztással szerepel. Végre az ismétlő osztály 27 leánynövendéke mulasztási esete 219, ebből igazolt: 0, nem igazolt 219. Az összes mulasztás tehát két és fél havi időtartamra 6393, mondj: hatezer háromszáz kilencvenhárom félnapot tesz ki. De azért a nemrég életbelép tetett szigorubb rendelet dacára egy árva krajcár sem folyt be büntetéspénz révén. Felhívjuk erre az ázsiai állapotra az illetékes közegek figyelmét. Ti pedig, emberbarátok és Magyarország regenerátorai hullassatok keserű könnyeket!

— **(Elfogott betörők.)** Lapunk zártakor értesültünk, hogy a rendőrségnek sok hajsza után végre sikerült egynehányat azok közül elcsipni, kik a múlt héten Nagy Jenő megyei főügyész nyaralójába betörték, s onnan minden elmozdíthatót elvittek. A nyomozás folyik, remélhető, hogy az elfogott spékik társaikat is megnevezik. Az ellopott tárgyak nagy részét megtalálták.

— **(A cselédpiacon.)** A cseléd szerzőnél zajos az élet: A tarka-ruhás szobacicák s más egyéb hölgyek örömmel kerestetnek, de vannak is most elegen. Ime egy érdekes jelenet ebből, hogyan megy a cselédfogadás nálunk.

Egy uri nő szoba áll egy csinos külsejű szobacicával.

— Elszegődik lelkem?

— El ám — mondja a lány.

Egy derék szál legény áll a háta megett és megszólal.

— Azért van itt!

— Mit kér lelkem — kérdi az urnó.

— Tíz forintot.

— Nyolc is elég lesz.

Megint a legény felel:

— Kevés lesz az ténsasszony.

— Jó, hát megadom a 9 forintot.

Szobacica: Emeleten lakik a nagysága?

Urno: Nem, a földszinten.

Legény: Külön cseléd szoba van e?

Erre már rászolt az urnó a legényre:

— Nem magát fogadom föl. Mi köze magának hozzá.

Legény: Csak... Én vagyok a setyerája.
— Vagy ugy, bocsánat — mondta az urnó, és miután minden leányt ott volt az ideálja (setyera) az alkunál, cseléd nélkül sietett haza.

— **(As a tyukszem-flastrom.)** Általános elismert igazság, hogy a tyukszem nem kellemes dolog. Annál kellemetlenebb pedig, ha fiatal hölgynek piciny lábait ékteleníti el az a csunya dolog, mely a szűk cipőviselésnek is akadályul szolgál. De hát mire való az a sok biztosan és kevésbé biztosan ható szer, mely eltávolítja lábunkról azt a kellemetlen vendéget, ha igénybe nem vennők. Én is így gondolkodtam — írja lapunk egyik barátja — és a mikor a feleségem tyukszemfájdalmakról kezdett panaszkodni, sürgő-ebb teendőt nem ismertem, mint berohanni a városba tyukszem-flastromért. Mint feltétlenül biztos szert, a turista-flastromot ajánlták. Megvettem és diadalérzettel vittem a feleségemnek. Hálás mosoly és gyengéd ölelés volt a köszönet érte.

Két napra reá azt látom, hogy a feleségem szörnyű rossz kedvű. Kérdestem, mi a baja. Soká csak dörmögött, de végre kifakadt:

— A manó vigye a turista-flastromodat. Ha már tyukszem-flastromot veszesz, végy legalább olyant, a mely odatapad a tyukszemhez.

— Hát ez nem tapad oda? — kérdestem hűledezve.

— De nem ám, ide nézz! — és a feleségem (bocsánatot kérek az indiskréción!) levette a cipőt, a harisnyát és megmutatta a kisujján azt a csunya borkeményedést. De a turista-flastromnak se hirt se nyoma. Végre sok keresgélés után kifejtettem a harisnyából, alapos vizsgálat alá vettem, — és hangosan nevettem.

Ime a rejtelem megfejtése! A feleségemnek fáj a tyukszeme. Turtsta flastromot akart használni, de a flastromot nem fejtette le a túll-ról. Természetes, hogy nem ragadt oda.

TÁVIRATOK.

— **Halálozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lévy Imre, a kegyes tanítórend tartományi főnöke tegnap este meghalt a fővárosban. Lévy 1842-ben született Makón. Áldozárrá 1867-ben szentelték föl. Több helyen tanárkodott, utóbb Veszprémben és Budapesten igazgató volt. Előbbi helyen lapot is szerkesztett. Kellemes modoru, minden izeben hazafias magyar pap volt. A budapesti kath. kör megalakításában övé az orosz-lánrészt. Mint tanár és pedagógus kiváló hírnévnek örvendett. A kegyes tanítórendnek 1891-ben lett rendfőnöke.

— **Szeless Adorján letartóztatásához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szeless, a ki Jean Siegel álnév alatt tartózkodott francia területen, a mindig nyomában járó detektívek közbenlépésére tartóztaták le Aulich Nándor kapitánnyal, a ki Kossuth Lajosnak utolsó titkára volt és egy tanulóval együtt. Aulich szintén politikai menekült. A tanulót szabadon bocsátották.

— **A királyi főügyész balosete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kozma Sándor főügyészt Párisban szélhűdés érte. Fia Andor hazahozta Budapestre. Az orvosok reménykednek, hogy jobban lesz.

— **A kőbányai sertéspiac zár alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kereskedő körökben nagy szenzációt kelt a földművelésügyi miniszter ama rendelete, hogy a kőbányai sertéspiacot sürgősen körülzárták és sertést se kivinni, se bevinni nem lehet Európa legnagyobb sertéspiacára.

— **Alkudozások a radikálisokkal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Pasics és Gruics volt minisztereket, a radikálisok vezéreit Natalia exkirályné tegnap kihallgatáson fogadta. Ez alkalommal előadták nevezettek a feltételeket, a melyek mellett hajlandók radikális kormányalakításra. Megcáfolják azt a hírt, mintha a szerb pénzügyminiszter, vagy egyáltalában az egész kabinet lemondott volna.

— **Hírek az angol politikai világból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy tegnap este a parlament folyosóin az a hír volt elterjedve, hogy Roseberry lord lemond és hogy a parlamentet legközelebb fölösztatják. A reggeli lapok már megcáfolják e hírt, a melynek eredete Roseberry betegségének rosszabbra fordultának alaptalan hírére, valamint

